

הלא פשטות הכתוב מיירי במלך בו"ד, והשיבו עד"מ שהי' חולה שציוהו הרופא שיריח בחזקה ריח טוב של יין המשובח שישפכו על הלבנים והלכו ולקחו היין המובחר ושפכו לפניו על הלבנים ולא הועילו כלום ובאו אל הרופא וא"ל עשיתי כמו שצוית ולא הועיל ושאל מה עשיתם וא"ל ששפכו על לבנים קרים וא"ל שוטים מה יועיל לכם על לבנים קרים אם תשפכו כל יין מובחר שבעולם כיון שהוא קר אינו מפיג ריח מאומה. רק צריך שיחממו תחילה את הלבנים שיהיו בוער כאש ואח"כ ישפכו עליו היין הטוב ואז יתן ריח טוב בחזקה אל החולה ויחרפא. כן אותם האנשים שבאו אלי לבגס בוער כאש להתקרב לעבודת השי"ת ועי"כ הם זוכים לשמוע הדיבורים וכו'.

אוצרות התורה
אוצרות השו"ת

(תרנג)

הקא"ב זי"ע אמר לרי"ל מטבריא. השי"ת פאר לאיינגט פון אאידין ער זאל אים רופען טאטע. ד' אמר אלי בני אתה וכו'.

(תרנד)

הבעש"ט זי"ע א"א כשקם בבוקר הלך לארון הקודש והי' מדבר בלשון אשכנז רבוש"ע איך דאנק דיר פאר דיינע חסדים שעשית עמי כך וכך ואח"כ היה אומר ברכות. - כן שמע הר"נ מפ"ק זי"ע.

(חרנה)

בשם הרה"ק מרוזין זי"ע שני תמידין **בהלכתך** הם שויתי ד' **לנגדי** **תמיד**. וחטאתי נגדי תמיד.

(חרנו)

בשם הרה"ק הנ"ל. - חכ"א הרחיקו מאד ענין החקירה ולמה הוא כך? והלא נאמר וידעת וידעת וכו' ודע וכו' אבל הענין מי שלא פגם כלום הדעת שלומנוקה והולך ע"ד האמת לא יזיק לו ח"ו אבל מי שפגם הרי לקח שוחד מיד היצה"ר וכתוב כי השוחד יעור עיני חכמים, אינו רשאי לחקור כיון שלקח שוחד להטות לצידו של היצה"ר ח"ו אינו יכול לסמוך על דעתו כלל.

(חרנז)

כנלענ"ד ששמעתי מאנשים כשרים -

כנראה שהר' מיכלי מלעכעו יטץ כשהי' קם בבוקר הי' אומר מודה